

Betragtninger. Ti selv om unge Kvinder andre Steder har det endnu værre i økonomisk Henseende end i Telefonselskabet, da er dette dog ikke noget Forsvar for dette. Jo større, jo mere anset og jo mere beskyttet et Forretningsforetagende er, des større Forpligtelser.

Den ærede Indsender bebrejder mig, at jeg ikke har omtalt »den for Telefonistinderne overordentlig fordelagtige Ordning angaaende Middagsmaden på Selskabets Regning«. Denne Ordning kommer højst 30 af de 1200 Kvinder til Gode, og er det ikke urigtigt da at anføre dette som en Regel, man må regne med? Disse Spisepladser er meget vanskelige at opnå, idet der kræves ikke alene en tilstedeværende Trang, men tillige en særlig Dygtighed. De unge Pige. betaler — ved en Times Ekstraarbejde — selv de 25 Øre af den daglige Middagsmad; jeg vil derfor antage, at Selskabet cfrer ca. 40 Øre om Dagen på 30 af sine dygtigste og dårligst stillede Telefonistinder. Det er naturligvis meget pænt, men imponerende — nej! Og det kan heller ikke på nogen Måde undskylde den dårlige Løn iøvrigt.

Det Budget for en Begynder, der stilles op i Artiklen, og som Frk. Brask finder saa tilfredsstillende, gælder altså en 9 Timers Arbejdsdag foruden hver ½ Søndag og indbringer 48 Kr. om Måneden plus Middagsmad for 30 af Telefonistinderne; Resten på samme Lønningstrin har kun 48 Kr. Det er grumme trist, at en åbenbart selverhvervende Kvinde som Frk. Brask kan finde dette blot nogenlunde forsvareligt; og lige så trist er det, at hun efter at have givet en Beskrivelse af sine egne Arbejdskår, udtaler, at denne ikke indeholder nogen Beklagelse, *tværtimod*. Hvilke Fordringer Frk. stiller til en *human Chef*, vilde det efter dette være interessant at erfare!

Idet jeg til Slut takker Redaktionen for den Velvilje, med hvilken den har givet Plads for denne Diskussion, betragter jeg hermed — for min Del — Diskussionen for endt.

København, d. 5. Decbr. 09.

Julie Arenholt.

Da Redaktionen ogsaa har ønsket Diskussionen endt i dette Nr., har vi givet Frk. Daugaard og Frk. Brask Lejlighed til at gøre sig bekendt med Fru Arenholts Indlæg og har modtaget følgende:

Med al Respekt for Fru Arenholts velmende Virken for Kvinders Lønforbedring tillader jeg mig at mene, at hun skyder ganske over Maalet.

Den Løn, som de ganske unge Piger de første Par Aar faar ved Telefonselskabet for 5½ Times dagligt Arbejde, 30 Kr. om Måneden, er efter min Mening en meget anstændig Betaling, navnlig naar Hensyn tages til, at de, der ønsker at tjene mere, har Adgang dertil.

Med Hensyn til de omtalte Spisepladser, da er Antallet deraf, saavidt jeg har bragt i Erfaring, ikke egentlig fastsat, men bestemt efter det Ønske, der har været om disse Pladser.

Saavidt vides har endnu ingen enligstillet ung Pige forgæves søgt denne Begunstigelse.

Det triste, Fru Arenholt ser i min Betragtning af disse Forhold, bærer jeg med godt Humør, idet jeg tror, at Fru Arenholt indtager et for yderliggaaende Standpunkt til at se helt klart.

Af samme Grund skal jeg heller ikke strides med Fruen om Begrebet »human Chef«.

København, 9. Decbr. 09.

Ida I. Brask.

Et Spørgsmaal til Borgerrepræsentant Fru Vibeke Salicath.

Paa et Møde i Charlottenlund (i Kvindevalgretsforeningerne i Gentofte Sogn) den 5. Novbr. udtalte De som Deres Overbevisning, at nu da Kvinderne havde faaet den kommunale Valgret, hastede det ikke med at give dem den politiske.

Da der ikke den Aften var Lejlighed til at anmode om en fyldig Motivering, tillader jeg mig herved at spørge Dem, hvorledes De — der har staaet som Formand for »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund«, er kommen til denne Overbevisning?

Hellerup, d. 9. Decbr. 1909.

Anna Buch,

Formand for Hellerup Kvindevalgretsforening.